

در بین روش‌های کنترلی متعددی که در جهت کاهش خسارت عوامل بیماری‌زا توسعه یافته‌اند، استفاده از قرنطینه گیاهی از کشورهای مبدأ به کشورهای مقصد یکی از این روش‌هاست. بنابراین بدون شک هدف اصلی از تنظیم این موافقتنامه، حفاظت بیشتر کشور در مقابله با آفات و بیماری‌های مربوط به گیاهان و فرآورده‌های گیاهی و جلوگیری از ورود و انتشار آنها و به‌دنبال آن ایجاد هماهنگی بین دو کشور در انجام اقداماتی است که برای این اهداف ضروری هستند. فعالیت‌های قرنطینه‌ای در بخش قرنطینه گیاهی سه هدف عمده را دنبال می‌کنند که شامل افزایش کمی و کیفی محصولات و توسعه پایدار زیست‌محیطی است. بنابراین همکاری دو کشور ایران و سوریه در رسیدن به این اهداف مؤثر خواهد بود، زیرا با تصویب این لایحه به‌نظر می‌رسد که دو کشور با علم به سودمند بودن همکاری‌های بین‌المللی در زمینه حفظ نباتات، به‌دنبال توسعه هرچه بیشتر روابط علمی، فنی، اقتصادی و تجاری به‌منظور ایجاد هماهنگی نزدیک در تحقق اهداف توسعه پایدار محیط زیست در هر یک از کشورها می‌باشند. البته لازم به‌ذکر است که درحال حاضر روابط تجاری اعم از صادرات و واردات محصولات کشاورزی از ایران به سوریه و بالعکس (به‌خصوص از آغاز برنامه پنج‌ساله چهارم توسعه تا سال ۱۳۸۷)، در حال افزایش بوده است و برای گسترش این روابط و تسهیل روند کاری و ارتباطی بین دو کشور تصویب این لایحه ضروری است. بنابراین با توجه به مسائل حساس سیاسی منطقه، باید که در ارتقای روابط اقتصادی و سیاسی این دو کشور به بالاترین سطح ممکن تلاش گردد.

تأسیس سازمان حفظ نباتات در سال ۱۳۴۶ نشان از جایگاه اهمیت حفظ نباتات و قرنطینه گیاهی در کشور دارد. در ایران اولین ضابطه قانونی قرنطینه گیاهی در سال ۱۳۱۴ به‌منظور شناسایی محدوده آلودگی به آفت کرم سرخ پنبه در بلوچستان و سواحل هرمزگان و ریشه‌کن کردن این آفت در این دو منطقه و برقراری مقررات منع ورود بذر پنبه از خارج از کشور به تصویب رسید و اولین آزمایشگاه قرنطینه گیاهی کشور در سال ۱۳۲۵ تأسیس شد. ایران در سال ۱۳۵۰ به عضویت معاهده بین‌المللی حفظ نباتات که درحال حاضر ۱۲۰ عضو دارد، درآمد. سپس در طی سال ۱۳۸۴ لایحه موافقتنامه همکاری در زمینه قرنطینه گیاهی و حفظ نباتات بین دولت‌های جمهوری اسلامی ایران و جمهوری اسلامی پاکستان و جمهوری ترکیه، تقدیم و به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید.

جلوگیری از انتقال آفات جدید از کشوری به کشور دیگر مستلزم نظارت دقیق بر ترانزیت کالاهای کشاورزی و رعایت مقررات قرنطینه‌ای در کشورهای مبدأ و مقصد می‌باشد تا هرچه بیشتر بر واردات و صادرات نظارت دقیق وجود داشته باشد. در این راستا، کشور ما نیز اقدام به برقراری تفاهم‌نامه‌های همکاری در زمینه قرنطینه گیاهی و حفظ نباتات نموده است. بنابراین با توجه به این امر که یکی از دلایل موافقتنامه‌های همکاری در زمینه قرنطینه‌های گیاهی و حفظ نباتات بین دولت‌ها داشتن مناطق مرزی مشترک بوده است و لکن تصویب این لایحه علیرغم هم‌مرز نبودن این دو کشور، می‌تواند مفید بوده و در رسیدن به اهداف زیست‌محیطی، گسترش روابط تجاری در بخش کشاورزی، توسعه پایدار محیط زیست و تسهیل روند کاری و ارتباطی میان دو کشور مثمر باشد.